

ELŐFIZETÉSI ÁRAK.

Helyben előfizetői árak:	
Egyszeri ár...	8 ft - kr.
Félfé...	4 - -
Nyolhsz...	2 - -
Utólagos árak:	
Egyszeri ár...	9 ft - kr.
Félfé...	4 - -
Nyolhsz...	2 - -

Egyes szék 4 ft.

* kaphat a kiadványtalan és Gróss G. Intézményjében.

BRASSÓ

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Börmentőim levelek nem fogadtak el.

HIRDETÉSI DÍJ:

3 hasabos garmond-sor v. annak helye 7 kr. Nagyobb és több-szori hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetésnek után meg külön 30 kr. bolygódíj fizetendő.

Nyitási időtartam sor 15 kr.

Hirdetéseket és nyitási cikkeket díja előre fizetendő.

HIRDETÉSI FOLYÓIRAT: Brassóban a kiadványtalan Kolostor-utca 26. sz. a. — Budapest: Eckstein Bernát, Goldberger A. V., Mezői A., Schwarz Gy. — Bécsben: Danneberg J. — Frankfurt: Meyer, Schick Hank. — Berlinben: Massé Rudolf, Frankfortban: Dapke G. L. és Társa. — Hamburgban: Károly és Liebmam urak hirdetői közönségben.

Főszerkesztő:

Dⁿ WEISZ IGNÁCZ

hírvivő

Szerkesztő iroda:

Brassó, Lőpálya 10. sz. alatt,
hová a lap ezelleni részét illető közlemények intézendők.
Kiszámlák vissza nem adandók.

Feladó szerkesztő:

Dⁿ FISCHER ÁKOS

író

Nyit level a „Brassó” szerkesztőségének.

Brassó, 1894. aug. 7.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur!

Kövszárú felfedezéséből, a hol csúszos hátulainak erőslésére végett néhány év óta a nyarat rendszeresen tölteni szoktam, hazatérve, elől dolgozom volt irodámba betekinteni, átmenőn az időközben beérkezett gyűjteményeket. Este lámpavilág alatt tartottam a reviziót és egyedül, mert személyzetem már eltávozott volt.

Az első tárgy, a mire tekintetem esett, egy nagy rakás nyomtatott papír volt. Mind egyenlő hajtású. Felvettem az egyik nyomtatványt: a „Brassó”, veszem a másikat: a „Brassó”, a harmadik, negyedik mind „Brassó”. Ekkor látom, hogy a „Brassó” az én távollétem alatt napilappá alakult át. Az örömmel jölesse melege futott át idegemen.

Egy régi álom valósult meg, a brassói magyarság zömmel egy régi vágya, régi ohajtása teljesült! Még csak néhány hová ezelőtt is annyira lehetetlennek látszott előttem e dolog, hogy a megvalósulás már a távol ködében sem tudtam többé feltálni, hanem közt voltam ahhoz, hogy végkép lemondjak ennek a szép ábrándnak a teljesüléséről! Mert egy politikai napilap alapítása és fenntartásához nem elég az a három dolog, a mi a háborúhoz szükséges; ehhez a háromszoros pénzén kívül még egy negyedik dolog is kell: ember, a ki a lapot vezetni képes.

A mint látom, önök mindezen tényezők fölött rendelkeznek s mitán a két szerkesztő személyében két oly egyént bírnak,

a kiknek mindegyike külön-külön is bír az a hazafisággal és tudománnyal előkészítéssel, a mely egy brassói politikai napilap fenntartásához szükséges, meg vagyok győződve, hogy a „Brassó” új alakjában a magyar állameszmének, az országos szabadelvű pártnak s a brassói magyarságnak még az eddigiekénél is jobb és hasznosabb szolgálatot fog tenni.

A napilap alakítása egy oly elhatározás volt önk részéről, a mely Brassó város magyarságának feltétlen halálat és elismérését érdemelte ki s én a magam részéről ösztöne örömmel üdvözlöm a régi ismerőst új alakjában s ööknek hazafias cselekvényüket szíves baráti kézzorítással adozom.

De öökre egy sokkal nehezebb feladatot, felelősségteljes és fölötté sulyos feladatot vár. A „Brassó”-nak figyelmet elsősorban az utóbb időben annyira akuttá s égetővé vált nemzeti kérdésre kell irányoznia, s míg az elfoglaltatlan közönség osztatlan tetszésrel fogadta becses lapjuknak eddigi magatartását ebben a kérdésben, most, a midőn a napilap révén sokkal több feyver és nagyobb hatalom áll az öök rendelkezésére: a közönség, sőt mondhatom, hogy a hazai közvélemény is most már sokkal nagyobb várakozással néz a napilap működése elé.

Mert a nemzeti kérdés — ezt hiába tagadnók — különösen az erdélyi részekben dominálja közéletünket s az érdekelődött egyetolván kiváltásba vette és nekünk, kiket a sors különös szeszélye Magyarországhatárszélén egy nemzeti hatalmas gőcz-

pontba helyeztet el, különös kötelességünk, hogy ezt a kérdést a megillető fontossággal, de e mellett minden körülmények között elfoglaltatlan itélettel bíráljuk; mert habár nem lehet elegendő megismerve azt a valódi államférfi gondolkozást tanúsító kijelentést, a melyet Wekerle nagybányai beszámolójában tett, hogy „a nemzetiégi kérdést fontossá-gára nézve talán már a közel jövőben más társadalmi, gazdasági és szociálisitikus kérdések meg fogják fosztani előrendű emlínen jellegétől”, de azért a napisajtó s különösen a „Brassó”, mely a nemzetiégi igaz-makokat a közvetlen közelből észleli, még soká nem fog napirendre térhetni e kérdés fölött, hanem kénytelen lesz azzal behatárolt foglalkozni.

A magyar kormánynak csak bölcseségét tanúsítja s különben is a dolog természetében fekszik, hogy a nemzetiégi mozgalmakat bizonyos távlatból nézi, a mely a mondvá esinált forrongások gőzökén kívül esik, de egy brassói napilap, a mely a nemzetiégi boszorkányoknálgy ketyvadékat naponként színről-színre lát s annak undorító buzét szagolni kénytelen, nem térhet ki az áldatlan harc elől, a melyt ádáz elleneink idéztek föl.

Minket erőszakos magyarosítással vádolnak elleneink s megidéztek Európá népeinek közvéleménye elé, hogy erőszakos törekvéseinket a méltó büntetést elvegyük.

„Tisztelt uraim! — így szól Wekerle — itt, hol nemzetiégektől vannak kórltve, mutassanak nekem egyetlentegy embert abból az elmagyarosított románságból.” Ilyen

TÁRCZA.

Az eldobott marguerit.

Egyházi májusi szőlő gyönyörű lengett az akácok ár szőlőjén. A szép fehér virágok közt illatot terjesztettek a ház előtt. Kis kertben, melynek közepén szanaszón dígy terjeszt sző ágait.

A völgy alatt kis padon, gondolatbát mélyedve ül egy szép leány, kinek minden létező-veteli szívszörnyen az aggodással lelt a mellette ülő ifjú.

Mindketten gyelemek még. A leány alig haladta túl azt a kór, a melyt „bukás”-nak szoktak nevezni; az ifjú még alig lett nagykorú.

Mily dús ellentét a leány szende tekintete, szép fehér ruhája és arának fájdalmas kifejezése között, melyen a nagyrizs és boldogtalanság sivatár omolva távolodott vissza!

Mély hallgatásba merültek el. A leány tévedez tekintete mintha nyugvást pontolt kérsze; a férfi pedig csaknem létezéséből eltűnt, a mely tekintetét a leányra szegei, mintha lelke udvarosként annak egyetlen szavát várná.

Végre a néma, kínos csendet a férfi halk szava szakítja meg, gyönyörűen érintve a leány kezét.

— Bella, Bella, mennyire szeretem!

Féltve, inkább csak suttogva mondja e szavakat, remegve egész testében, mintha szent titok árulna el, nehogy az aközök lombja vagy a virágok szirmjai meghallják azokat s elárulják titkát.

Mint az erdők sűrőjében pilléző nemes vad a legkisebb zöreire is felriad s farkasok tekintetét leküldi a távolba, úgy rezgett össze e szavakra Bella is, tövetez tekintetét a mellette ülő férfira vetve.

— Tíhor, mit akar? — kérde az elfoglaltág hangján.

— Oh Bella! jól tudom, hogy szavaim kezdnek már undalmas válni kőged előtt, hogy fogadtatásom kínosan érintik; de nem tehetek róla, kikétem nyugalmam attól függ, hogy többet rállaljam még egyszer azt a bódító szót, hogy szeret.

Bella nemia maradt, csak szempilláin rezgett egy könnyecske.

— Jól tudja, — folytatja Tíhor — hogy kö-löcsösgem nem-kára előzhattam körülöt, a bekétségbeesett bizonytalanságunk nézek elől. Ismét mindennapi foglalkozásom körébe kél terem-nem, hol a mostani boldog perceket a rideg há-vatalságok váltja majd fel. E rideg élet közepette csak az a tudat bódítottatja, ha szerelmét vihettam magammal s e szevelemmel a bol-

dogító reményt, hogy magányom nem tart már soká, lesz, a ki megidézesse az én napjaimat is. . . Oh, mondia, hogy szeret és boldogam, nyugodtan távozom!

— Ön nem felel, Bella? Talán nem is szeret! Am mondia meg ezt is; fájni fog nagyon, szívem megtörik keserveiben; e fogok menni és sohasem térök többé vissza, nehogy látásom megzavarja a kedved nyugalmát. De szólni, Bella, beszéljen, mert szívem meghasad fájdalomban.

Elmélkedez vissza arra a bódító delátnra, mikor benn a szobában néhány percze magánra maradtunk és a fényképet rendezte, kezembe akadt a kedvű fényképe, melyet aijkaimhoz szorítva, forró esőjajimmal halmoztam el. Akkor vallottam meg először, hogy szeretem, végtelenül szeretem. Oh Bella! ha nem szeretett, ha nem viszonzhatta szent érzelmemet: miért nem ábrándított ki akkor? Nem kívántam volna tovább érzelmekkel, félre állottam volna.

Mert, a valós közeli pillanata előtt, annyi kedves és boldog volt az én, melyet legyegtet lehet nem váltogatni boldogom, talán szabad kárrom, hogy mondia meg nekem, Bella, vajjon megmen-nel vihetem-e, melyen keblembe zártam, szerelmét?

Ne titkolja, Bella, ha nem szeret, azt se! Mondja meg őszintén; talán egy élet minden boldogságát ronesolja össze ez egy szavával, mint a

elmagyarosított román vagy szászit itt Brassóban is hiába keresnénk, mert egyetlen egyet sem tudnánk találni.

Itt Brassóban, a hol a városi tanács választott tisztviselői egytől-egyig mind szácsok s a hol a képviselőtestület még bár csak jegyzőkönyvi nyelvről sem vette fel a magyart: itt nemzetiségi sérelmekről panaszkodni s innen jaggatással teletölteni Európát, ehhez bizony — szeliden szólva — fölötte laza igazságszeretlet kell!

Mi azonban ne fessünk nekik hasonlót: mi ne tulozunk, mi ne nagysitunk, mert minket mint erősebbet megillet az, hogy a dolgokat higdigatán és elfogultság nélkül tekintünk s így mondjuk ki, hogy mi a nemzetiségeket ósztint és fenntartás nélkül testvéreinknek tekintjük, a kikkel az összetartozás családi kötelességét még ha lehetne, sem akarnék szétélni.

Mi erős, egységes Magyarországot akarunk, a melynek minden polgára egyenlő jogokkal bírjon s egyenlő elbánásban részesüljön s ettől egy máskemennyi sem tántogtunk, de román testvéreinknek készséggel bevalljuk, hogy mi nem lehetünk az ők ellensége, mert ép ellenkezőleg nem az egymás elleni harcra, hanem egymás kölcsönös támogatására vagyunk utalva. Hisz mindketfőnknek egyenlő mértékben fenyeget a világot az özönlő szláv-tenger hálomáspása; mi készséggel elismerjük, hogy a román nép rendkívül szorgalmas, takarékos, kitartó és műveltségben az utolsó két évtized alatt bámulnivalóan haladtást tett; mi szokásait s érzelmeit nem gúnyoljuk; nyelvét, mely hajlékonyságra és zengettségére ritkítja pártját, kész örömet tanuljuk; elmondjuk szász testvéreinknek, hogy mi nem vagyunk és nem lehetünk ellenségek, mert hiszen mi tagadás benne, mi magyarok is a dicső német kultúra emelői nőtünk fel s tudományos irodalmunk abból merít anyagot. Mindezt ósztint elmondjuk, de aztán elvárjuk, hogy a román ne tagadja meg államiságunkat s a szász ne gúnyolódjék a mi nemzeti érzelmeinkkel!

hogy a szifral szétmorzsolja a huját az ellenségé-
g való küzdelemben, midőn a hullámok azt
hozzá vetik. De ne törődjék ezzel, Bella, mert
hisz én elmergé messzire, nem állok utában
boldogságok. s ha magam talán a világ leg-
boldogtalanabb embere lennék, lesz egy boldogító
érzés az én életomban is: hogy nem állottam ut-
tában a kedgy boldogságok...

Ezzel Tibor igazgatón felkelt helyéről, egy
lépést tett előre, eldobva magától az eddig kezé-
ben tartott margaritot.

Bella fölött s némán nyúl az eldobott virág
után, melyet keblére thizott. Néhány pillanattal
küzdött látszólag önmagával; szíve igazgatón do-
bogott, kélt hevesebben hullámzott. Végre remé-
gő hangon megszólalt:

— Nem eszdeközök ellenségesedésem, Ti-
bor, de ez még nem igazságtalán fel igazságtalan-
ságok. Értöm s méltányolom helyzetét s érzelmeit,
melyekkel szemben én is ósztint leszek.

— Megvallom, — mondta némán elpirulva —
kedzeben nem rokonszenveztem magával, Tibor
Lényében volt valami idegenszerű, a mi rémü nem
tett kedvező benyomást. Szokásai különöseknek
tetszettek nekem, és fellépése inkább a ma-
napasg annyira elérjett léhaságot vétem talán
Később azonban, a miut jobban s közelebből meg-
ismertem, az eleint érzett hidegség csokkenni
kezdett, a közönyösséget érdeklődés váltotta fel, s
most, mikor vállam kelli, nem restellen beval-
lani, hogy... hogy távozásra írt nagy a
szívemben és magával viszi nyugalmamat is,
mert...

De ime, hová jutottam!... Ödvözölni
akartam a napilapot és most az aktuális
politika mezején találom magamat! Pedig
távolról sem volt szándékom ezt tenni; de
épen ez a körülmény mutatja a nemzetiségi
kérdésnek még mindig praepotens hatalmát!

Kíváncsn, hogy teljes siker koronázza
hazafias működésüket!

Harmath Lajos,
ügyvéd.

Közföld.

* Magyarországi és Románia. Megbizható hely-
ről írják lapunknak, hogy Kálnoky gróf az idén
is, tavaly is, ismétlenül igen erőlyes és sür-
gős figyelemfelkeltő intézést a román kormányhoz
a romániai igazgatónak a nemzetközti jogot sértő,
a magyar állam érdekeivel szemben egyenesen el-
lenségös üzemei miatt, a kik a román nemes-
ség magyar állampolgárai kúrsban hazatúló
fondatoltságot üzletszerűleg prédikálnak, beem-
pésznak és pénzcsúszkókkal támogatnak.

Ezeknek a felszólalásoknak gyakorlati ere-
ményét mindenesetre csak akkor lehet várni, ha
a román kormány a saját állami és monarchikus
rendje érdekében kénytelen lesz a parlamentől
új törvényhozási felhatalmazásokat kérni, hogy si-
kerrel felkaphasson a román sajtó egy részének
anarchista, mindennap büntényeket prédikáló üzle-
mi ellen

A román kormány a belpolitikai anarchia
ily execesszusai szemben mi ép ut tehetetlen,
mint a francia és olasz kormány volt a sajótör-
vényi reforma és az anarkista büntények és pró-
vázok ellen hozott törvények megvárosán előtt.
Kálnoky gróf a delegációk álse alatt a ma-
gyar delegatúkat ok, a nélkül, hogy interpellá-
ción várná, kimentő felvilágosításokat fog ez
ügyben terjesztetni.

* Ekeroldi háví szent-petervári nagykövet-
ségi tanácsos kifejezetten bukaresti követő biz-
tosnak tartják, minthogy Goluchovski gróf ra-
gazodik lemondásához.

Tanügy.

A kolozsvári állami segélyezett építő, fa-
és fémipari szakiskoláról.

Jelenítés az 1894-95. tanévre.

A nagymélt. kereskedelemügyi m. kir. mi-
niszter ur. 30. 602/VL-1892. sz. alatt június hó

13-án kelt magas rendelete értelmében méltányol-
va a szakiskola által már eddig is elért eredmé-
nyeket, másrészt pedig a kolozsvári kereske-
dési és iparkamara és felügyelő-bizottság felszólé-
sében felhozott indokokat, elrendeli melhozottat,
hogy a kolozsvári állami segélyezett építő,
asztalos-, gép- és műlakatos ipari tanulmelyek
fokozatosan I-III. osztályunkra egészítesszenek
ki olyformán, hogy az 1892-93-iki tanévban
I. osztály, 1893-94-ben II. és III. osztály nyil-
taszék mag. az 1894-95. s következő tanévekben
az 1894-1895-iki tanévban tehát magint egy I. és
II. osztály fog megnyitni. Ennek érdekében a tanul-
melyekről általában a következő ismertetést bo-
sítjuk ki:

I. Az intézet feladata és célja.

A kolozsvári állami segélyezett ipari sz-
kiskolát a n. m. kir. Kereskedelemügyi miniszter
ur, Kolozsvár város és a Kolozsvári keresk-
és iparkamara együttesen alapították s megnyiták
1884. szept. 1-én. A tanulmelyek célja abban je-
lölletet mezt, hogy az ide belépő tanulók 3 évi
elméleti és gyakorlati tanulmány alapján az illő
iparágban valódi, de képzettebb műizűs gyakra-
lati munkásokká, illetve segédeké és munkavé-
zeteké képezessék.

Ehhez képest a tanulók az elméleti órát

magab n az intézetben nyerik, gyakorlati oktatá-
son pedig valahol megfelelő ipari műhelyben v.
irodában kapteznek ki. Ez utóbbitban az a kiváló
előny nyilatkozik, hogy a gyakorlati kiképzés nem
találomra választott tárgyakon történvén, hanem
a közönség által megrendelt s változó minőségű
iparezkekben, a tanulók az élet igényeinek meg-
felelő kiképzést nyernek.

II. Az intézet szervezete, igazgatása, tanterve.

A kolozsvári ipari szakiskolában jelenleg ha-
rom ipari szaktanfolyam van: építő-, asztalos és
géplakatos- (vas) ipari tanfolyam.

Az ipari szakiskola a nmélt. kereskedelem-
ügyi miniszterium hatósága alatt áll; s Közvetlen
felügyeletet egy felügyelő-bizottság gyakorolja,
melynek elnöke Sigmund Desz, assz. képviselő
és iparkamara elnök. Az intézet vezetését két igaz-
gató igazgatja és szakigazgató van bízva, s
annál a körülménnyel fogva, hogy az intézet szer-
ves kapcsolatban áll az erdélyi technológiai
iparmuzeummal, a tanítás szemléltető módszer-
hez kell taneszközök állának rendelkezésre.

(Négy követelések.)

— Oh Bella! háti úgy ismer engem? Hát fel-
tezezi rólam, hogy a sziv legszertebb érzelmei-
vel ily szót jáékok üztek? Esküszöm kegyetnek,
Bella...

— Ne folytassa, ne esküdjék, Tibor, lesz még,
arra idő, csak zárja meg, adja fölfűti szavát arra,
a mit meggyőzt előbb kértem.

— Igérem, szavammal fogom! — válaszolt
előfűtött hangon Tibor.

— Későzöm, megnyugtatta habérög ke-
belmet. E most, kedves Tibor, az elműt szóp na-
pok emlékre fogadja tőlem e eskélyeséget — és
ezzel keblet csipkésfordai közt egy fényképet veti
elő, melyet átadott Tibornak.

— Ha szerelme oly tiszta és igaz, mint ál-
lítja, akkor e kép talánban lesz, a mely megóvja
minden szerencsétlenségét. De ha érzelmei meg-
változnak, akkor semmisítő meg, mint érteketlen
tárgyat nehogy ez valaha még emlékeztessen is
reám.

Ezzel hirtelen felugrott helyéről s csak any-
nyit mondva még: „Istenem vezérelj!” gyorsan
visszafoztott a házába s elment, még mielőtt Tibor
megszólhatna volna megmondandó.

Közéjükba érte, Bella, asszerencsét! Nem
bírt több ellenállni az igazgatásnak.

Mikor ismét magához tért, esendően zoko-
gott, majd esti innáját végezve, azzal fejezte be
azt:

— Istenem, ne hagyj el!

E percben érzéses férlhang halat be a szo-
bába és felhangzik a kedves dal:
„Jáznin bokor kihajtott az utcára”...

31 ig terjedő hat évi időtartamra a legtöbbet igényes hasznosbérbe fogtak adni.

Az árverési és ajánlati tárgyalás hétfőn azaz folyóév augusztus 13-án d. e. 9 órakor Brassó város gazdasági hivatalában fog megtartani.

Mindenk árverező tartozik, nilelőtt szóbeli ajánlata becsúttatja, a kikálitási árnak 10% évi összeget banapján gyantát letenni.

Az írásbeli ajánlatok, melyek a szóbeli árverés után bontatnak fel, lezárva és azon bérleti tárgyra vonatkozó felirással, melyre az ajánlat tért, etük, el látva, legkésőbb 1. évi augusztus hó 13-á delelőtti 9 óráig Hntz Ernő gazdaságonaknak adandók át.

Az 50 kros helységgel ellátott ajánlatokban pontosan megjelölendő az illető bérleti tárgy és a

felajánlt évi hasznosbér összeg számokban és becsükben pontosan és világosan kitüntetve azonkívül tartalmaznia kell az ajánlatnak, ajánlattevő azon nyilatkozatát, hogy a bérleti és árverési felhatalmazást ismeri és azoknak magát aláveti; továbbá tartozik ajánlattevő egy 10% évi banapjéért az ígért összegről számúva az ajánlatához csatolni.

Mely köteles az egy évi bérösszeget biztosított gyantát letenni és a bérszerezéssel közlegyező okirat alkalmában kiállítani.

A havasi legelő a következők:

I. Türesvári.

1. Zenoga kikálitási ár 240 ft.
2. Grohotsech 180 "
3. Clabusest 50 "
4. Magura 75 "

5. Zenoga bérleti kikálitási ár 680 ft.
6. Munte calor 600 "
7. Rocea 900 "
8. Oberai capri 390 "
9. Radile 125 "

III. Cernăfaluban.

10. Pelin kikálitási ár 650 ft.
11. Zenoga luf Nan kikálitási ár 900 "

IV. Zajzonban.

12. Tej kikálitási ár 360 ft.
13. Sipos " 440 "
14. Piroka " 300 "
15. Cenkás és Piatro fosa " 410 "
16. Havasi legelő Predalon kikálit. ár 30 ft.

Brassó, 1894. évi júl. 14.

A városi tanács.

!! ELIZEUM KERT !!

Tisztelettel alulírott, mint a Fekete-ut az 2. sz. alatti **vendéglo és Elizeum-kert** bérlelője a m. t. közönség szives tudomására kívánom hozni, hogy **holnap és minden csütörtökön "FLÉKN"** lesz vacsora, melyből előleges megrendelése egyes adagokat házhoz is kiszolgálók. Tiszta, magyaros konyha!

Jó és olcsó asztali bor és miszma. Prisi apóstolus Habermann-féle sörből.

Tisztelettel **Balázs József** vendéglo.

Newyorki Germania

életbiztosító társaság.

Európai osztály: Berlin, Leipziger-Platz 12. sz.

Magyarországi osztály: Budapest, VII. Erzsébet-körút 54. sz.

Átlag 1893. december 31-én:

Érvényben lévő kölvények . . . 277 millió M.
Tényleges vagyon 75.413.116 M.

Referenciákat ad
a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank.

A NEWYORKI GERMANIA életbiztosító társaság

magyarországi osztályának

Erdély, Szlavonia, Horvátország és Bosznia vezérképviselőse:

Brassó, Lensor 25. szám, I. emelet jobbra.

Telephon: 81. szám.

Ügynökök alkalmazatlnak.

LEGRIFFON

alégjobb

alegkeresettebb

SZIVARKA PAPIR

ÖVAKODJANAK MINDEN UTÁNZÁSTOL

Adler L. Jakab

bank- és váltóüzlete

BRASSÓ. Nagy-Szeben.

Virág-sor I. szám. Főter I. szám.

ajánlja szolgáltatást mindenem bankügylet számháza vágo műveletekre ugyan arany- és ezüstpénzek, külföldi pénznemek sorjegyek bel- és külföldi értékpapírok, r. szvények, záloglevelek, kölvények stb. napi árfolyam szerint **vétel és eladására.**

ELŐLEGET

mindenemli sorjegyekre, állampapírokra, ércpénzre határozott időtartamra vagy folyó számlára 85-100%, egy kölcsönös legmértékeltőbb kamattal mellett.

Szelvények jutalék nélkül beváltását, nyarmentéket és kisorsolt értékpapírok legelőször leszámítását; valamint utalványok gyors és pontos behajlását és átutalását eszköz, ugyanint

Cheques-eket

(különös megkönnyítésre és előnyre azon szülőknek, kiknek gyermekei túl földön tanulnak) minden bel- és külföldi bankpénzre szigorúan a napi árfolyamok szerint kiállít

Értékdőzsdei forgalmat

eszközöl minden értékdőzsdei legutányosabb feltételek mellett.

Tőke elhelyezőknek,

kik tőkéjüket jól jövedelmű értékpapírokba elhelyezni, vagy azokat jövedelmű értékekkel szemben becsérélni óhajtják, komoly és megbízható szaktanácsokat nyújt.

PÉNZBETÉTEKET

egy folyó számlára, valamint jutalekmentes grózsámlára legutányosabb feltételek mellett előtag.

Minden zálogvevőmenetek, melyek különösen **tőkeelhelyezéshez** alkalmasak, tetszés szerinti összegekben kaphatók és mi t. szoldak és biztosságok ajánlatnak.

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank

4% zálogleveleivel és 4% jutalekkel a nagyzsereit állt, taharképénztár, ugyanint az általános taharképénztár és faháztelintézet zálogvevő.

Értékesítők és felvigyázások községgel és a legkimerítőbb díjtalan adatként és időközli megbízásra is legteljesmértékűs a legutányosabb tan teljesítetnek.

89 (15 -)

Bodoki

MATILÉ-FORRÁS

különösen köbött szénsavban és szénsavas nátriumban rendkívül gazdag, kristálytisztá égvényes-vasas savanyúvíz.

Első rangu aczél-forrás.

A világforgalomban legfészegebb, legelőször és legelőször — megfelelőleg szakérteleneml természet-kezel — a maga nemében páratlan savanyúvíz

Legelőgánsabb borvíz.

Női bántalmaknál, a gyomor és az idegrendszer bántalmánál, vérszegénységen alapuló betegségéknél, páratlan hatású gyógy-ial!

Egy lit res üveg víz árn ávegésértéssel 5 krajczár.

Kapható:

Brassóban Weisz Mihály-utca 12. szám alatt lévő rakárban továbbá minden ásványvíz-kereskedésben és a vendéglookban.

Tisztelettel
György József
a forrás kezelője,
Bodoki. (Háromszék-nyegye)

100 (1-100)

Brassó, nyomda és kinyatja a „Brassó” nyomda. — Grinold Vilmos.